

החוק בארצות ערב

3

לקט של חוקים
ירדניים

קובץ מח'

בהוצאת
מפקדת
פ"צ"ר
תש"לג 1973

תוכן העניינים

עמוד

1	1. חוק מחלוח בעלי חיים מס' 38 לשנת 1954
23	2. תקנות מס' 1 להגנה 1956
33	3. תקנות מס' 2 לשנת 1955
34	4. תקנות מס' 1 לשנת 1965
30	5. תקנות בדבר הסגר בעלי חיים מס' 2 לשנת 1960
31	6. חוק המס על הבהמות מס' 41 לשנת 1963
35	7. תקנות ייבוא וייצוא חומרי ומוצרי בעלי חיים
37	8. תקנות הפטור להלב מס' 103 לשנת 1965
39	9. ההלטה מס' 10 משנת 20.6.65

מועצה העוזרים
עפ"י סעיף 31 מהחוקה,
ובהתסמך על החלטת הסינאט ובית הנבחרים,
מאשרת - בשם הוד רוממותו המלך אה החוק הבא
ומצווה להוציאו ולהוסיפו לחוקי הממלכה.

חוק מספר 39 לשנת 1954

חוק מחלות בעלי חיים

שם החוק ותחילת חוקו

סעיף 1 - חוק זה ייקרא "חוק מחלות בעלי חיים לשנת 1954" והוא
ייכנס להוקפו כעבור חודש מתאריך פירסומו בעיתון הרישמי.

ה פ ר ק ה ר א ש ו ן

פירוש מונחים

פירוש מונחים

סעיף 2 - א - למונחים ולביטויים הבאים בחוק זה יהיו הפירושים
שיצמדו להם להלן אלא אם הקשר בין הדברים מצביע על
פירוש אחר -

הביטוי "מושל אדמיניסטרטיבי", פירושו - מוחאפז הבירה
אל-מותצרף, אל-קאץ-מקאם.

הביטוי "מנהל המחלקה הווטרינרית", הרופא הווטרינרי
עוזר הרופא הווטרינרי ומפקח צאן ובקר - מתייחס
לפקידים שמונו עם חאריך אלה באופן רישמי.

הביטוי "מספוא"
על סוגיו
מספוא לחי

הביטוי "משטח",
בדרך כלל כ
לחיות או

הביטוי "בעל" -
או בשר או
או זבל, א
15 של חוק
או שהוא מו
פגד, או שו
חומרים, או
הבעלות יכו
עם מישהו א
או האיש אש
או שיש לו
חועלח מהבע
המשטח, או
חוצרת בעלי
זה אשר מתיו
בתחום אדמתו
או זבל, או
או חוצרת בו
כלשהיא, או
של אוניה כל
אשר יימצא ב
או בשר, או
או חוצרת בע
לא יוכח שקי
של הבעל-חי

הביטוי "בעלים" מו
לאדם שיהא זכ
ישירות לולא
או בתקנות או

הביטוי "בעלי חיים". פירושו הצאון והבקר, המלבים
והחתולים, הקופים, הארנכות וכן חיות בית ודגים

הביטוי "בקר", פירושו: ג'מוסין, תאיים
פרות שוריים, עגלים ועגלות.

הביטוי "פגד או שחוט" מתייחס לפגד או בעל חיים שחוט
לרבות חלק כלשהוא מפגד בעל החיים, הבשר,
העצמות, העורות, הגולמים או המעובדים, הפרסות,
הקרניים, הצדפים, הצמר, הפסולת ושאר החלקים
האחרים של בעלי החיים.

הביטוי "מספוא", פירושו - חציר יבש, גרעינים, תבן
על סוגיו השונים, קש ושאר החומרים המשמשים
מספוא לחיות.

ים

זדג"פ

הביטוי "משטח", פירושו - קש ושאר החומרים המשמשים
בדרך כלל כמשטח לחיות או שפורשים אותם מחתת
לחיות או מסכיבם בצורה אחרת.

ים

הביטוי "בעל" - לגבי בעלי חיים, או פגר, או שחוט,
או בשר או חומרים ותוצרת חיות אחרת, או משטח,
או זבל, או מספוא, חוץ מהמטרות הקבועות בסעיף
15 של חוק זה - פירושו - כל אדם שהיגו בעלים
או שהוא מחיימר להיות בעלים, שלא-אוחה חיה, או
פגר, או שחוט, או משטח, או זבל או מספוא, או
חומרים, או תוצרת בעלי חיים. -
הבעלות יכולה להיות של אדם יחיד או בשיתוף
עם מישהו אחר, או כל מיופה כוח של האנשים הנ"ל
או האיש אשר בעל החי נמצא ברשותו או תחת פיקוחו
או שיש לו הזכות להשתמש בכל החי, או שיש לו
תועלת מהבעל החי, או הגופה, או השחוט, או
המשטח, או הזבל או המספוא, או החומרים, או
תוצרת בעלי חיים. כך יכול להיות בעל החי
זה אשר מחיר לאותו בעל חיים לחיות או להשאר
בתחום אדמתו, או זה אשר שומך על אדמתו משטח,
או זבל, או מספוא או בשר, או שחוט, או חומרים,
או תוצרת בעלי חיים - כפי הצורך. בעל אדמה
כלשהיא, או נהג מכונית, או ספינה, או רב-חובל
של אוניה כלשהיא, או מפקד של מסוס כל שהוא
אשר יימצא בהם הבעל חי או פגר, או שחוט,
או בשר, או משטח, או זבל, או מספוא, או חומרים,
או תוצרת בעלי חיים - ייחשב כבעל החי כל עוד
לא יוכח שקיים אדם אחר בממלכה שהוא הבעלים
של הבעל-חי המצוי הוכחות לכך.

שחוט

סוח

לקים

הביטוי "בעלים" מחיטס - בהחאם למטרות סעיף 15 -
לאדם שיהא זכאי למכור בעל חיים לפני שחיטתו
ישירות לולא הסייג שנקבע בחוק זה או על-פיו
או בחקנות אחרות שהוצאו על-פיו, הקובע שהחיה

חייבת להיות בלתי ממשוכנעת או שמורה או שהיא
כפופה להתחייבות דומה כלשהיא.

הביטוי "היוח בית", פירושו - עופות בית, חרנגולת,
ברוז, אווז, יונים, חרנגולת פרעה, חרנגולת
הרומית (הקרויה חבשית), ציפורי גוי ועופות
אחרות אשר ייקבעו ע"י שר החקלאות בעיתון
הרישמי.

הביטוי "צאן ובקר", פירושו - בקר, צאן, עיזים,
במלים, סוסים, פרידות, חמורים וחזירים.
"מפקח צאן ובקר" משמעותו חיה, כל אדם אשר
מכהן במשרת מפקח צאן ובקר וכל אדם שיתמונה
ע"י שר החקלאות. - או כל אדם מיופה כוח מטעם
בכתב למלא ולשאת באחריות חפיקי מפקח הצאן
והבקר למען מטרות חוק זה.

הביטוי "הרופא הווטרנרי" ייחוס למנהל המחלקה
הווטרנרית, לכל רופא וווטרנרי, או עוזר
רופא וווטרנרי, וכל אדם אחר המורשה - עפ"י
חוק הרופאים הווטרנרים - לעסוק ברפואה
ווטרנרית ניתוחית בממלכה ומכהן במשרה
ממשלתית, שתוכרז ע"י שר החקלאות - בהודעה
שחפורסם בעיתון הרישמי - כמשרה שמי שמכהן
בה ראוי לתואר רופא וווטרנרי בהתאם למטרות
חוק זה.

ג - מותר לשר החקלאות לתקן - בחוקף צו שיוציא ויפרסם
בעיתון הרישמי - את הגדרת הביטוי "בעל חיים",
או "מחלה", או "היוח בית", או "צאן ובקר" חוץ
כדי הוספת חיה, או עוף או מחלה כלשהיא או חוץ כדי
השמטת לפי הצורך.

ה פ ר ק ה ש נ י

נקיטת האמצעים להכחדת המחלות

הודעה על חיות חלולות ובידרודן

סעיף 3 - על כל מי שברשותו בעל חיים נגוע במחלה, או שקיים חשש שהוא נגוע, או שהוא מעביר מחלה בלשהיא או נזקים - חלה חובה, חוץ דאגה לטובת הכלל, לנקוט בצעדים הבאים ובמהירות האפשרית :-

1 - להודיע על ניגועו של בעל החיים למוכר הכפר או שיין השבט אשר הוא נמנע עמו או שבעל החיים נמצא באדמתו. באם בעל החיים נמצא בחוץ אזור עירוני, עליו למסור את ההודעה לרופא הווטרנרי. באם אין בנמצא רופא ווטרינרי, חייב הוא למסור את ההודעה לראש מנהלת העיריה באם בעל החיים נמצא בחוץ שטח שיפוט של מועצה מקומית, או כל רשות מקומית אחרת, אזי עליו למסור את ההודעה לפקיד האחראי על הענינים אלה או לשוטרי ג' נדרמריה, או אחראי ווטרינרי, או מושל אדמיניסטרטיבי הקרובים ביותר.

2 - לבודד את אותו בעל חיים מבעלי חיים בלתי נגועים במחלה, או שאין קיים חשש לגביהם שהם נגועים במחלה.

3 - לקשור את בעל החיים או להשאירו במקום מגורו באם האדם אשר ברשותו נמצאה החיה היה בעת הפלגה בים, אזי חובה עליו להודיע על דבר הינגעות בעל החיים שברשותו לרשויות המכס בכל נמל שהוא מנמלי הממלכה, או למסור להסגר הווטרנרי. באם היה האדם בעת נסיעה ביבשה אזי חובה עליו להודיע על ההינגעות למפקד תחנת מטרה הקרובה ביותר.

מסירת הודעה לרופא הווטרנרי

סעיף 4 - באם נודע לאדם כלשהוא או לפקיד מאלה שהוזכרו בס"ק 1 של הסעיף הקודם, או לאדם המורשה כרופא ווטרינרי - שבעל

חיים כל שהוא נגוע במחלה, או שיש חשש שהוא נגוע במחלה, או שמתהלכת מחלה כלשהיא, או שיש תמונה חשודה בין החיות עליו להודיע את הדבר מיד לרופא הווטרנר הקרוב ביותר. לרופא זה מותר להוציא הוראות ולנקוט באמצעים הנראים לו הכרחיים כדי לוודא קיום המחלה וסוגה. כאשר ישוכנע הרופא בקיום המחלה עליו להודיע על הענין טלפונית לשר החקלאות או מנהל המחלקה הווטרנרית, ואח"כ לשלוח דוח על כך בכתב לשר החקלאות.

מסירת הודעה לאזרחים אודות התפשטות המחלה

סעיף 5 - מותר למושל אדמיניסטרטיבי כל שהוא, כאשר הוא משתכנע בקי מחלה בנפתו המזיקה לבעלי החיים, לנקוט באמצעים האופרטיבי על מנה למסור למוכחרים, לבעלי החוות, ולבעלי החיות את דבר קיום המחלה הסביבה.

שחיטת חיות נגועות או שיש חשש שהן נגועות

סעיף 6 - מותר לרופא ווטרינרי כל שהוא להוציא הוראות לבעל חיה נגועה, כלשהיא, או שקיים חשש שהיא נגועה, במחלה או לבעל חיה כלשהיא או לבעל חיה כלשהיא שבאה במגע עם אותה חיה נגועה באופן הנזכר לעיל, או שהחיה היתה חשופה בצורה כלשהיא להינגעות או להידבקות באותה מחלה. בהוראות אלה יחייב הרופא הווטרנרי את בעל החיה לשהות אותה, או לנקוט באמצעים הדרושים לשחיטתה - מיד או תוך חקופה אשר הוא יקבע אותה - או להסמיד אותה, או להשתמש בגופחה החיה, או בבשרה בהחאם להוראות שיוצאו ע"י הרופא הווטרנרי.

שימוש בפיגרי בעל חיים נגועים

סעיף 7 - 1 - באם מת בעל חיים בעקבות הינגעותו במחלה או שחיטתו, עפ"י הוראות סעיף 6, מותר למושל האדמיניסטרטיבי או רופא ווטרינרי, או מפקח צאן ובקר כלשהם להוציא הוראות במה שקשור לקבירת הגופה, או השחוט, או הבט או המשטח, או הזבל, או המספוא אשר בעל החיים היה קשור בו, או המשטח או הזבל או המספוא אשר היה חשוף להינגעות או להידבקות במחלה, אשר אוחז בעל-חיים היה נגוע - בה, בכל צורה אחרת. כן מותר

לרופא להשמיד את מה שנוצר לעיל או להשתמש בו.

2 - ההוראות אשר תוצאנה עפ"י ס"ק 1 עשויות לכלול את הדברים הבאים:

א - קבירת בעל החיים, או הגופה, או המשטח, או הכול, או המספוא, או השמרים, או השימוש בהם - מיד או חוץ תקופה שתיקבע ע"י הפקיד או מפקח הצאן והבקר אשר הוציא את ההוראות.

ב - התרת קבורת גופת בעל החיים על קרקע כלשהיא הנמצאת בבעלות או החפוסה ע"י בעל החיה, באם הקרקע מיועדת למטרה זאת, או בקרקע ציבורית כלשהיא, או בלתי מגודרת.

סמכות בדיקה וריפוי

סעיף 8 - 1 - הרופא הווטרנרי, או מפקח הצאן והבקר רשאים לחייב בעל חיה כלשהיא לבדוק את החיה או לחסנה, או לרפא אותה בכל צורה אחרת, או לסמנה, או לקבוע עליה תו בצורה אחרת, או לרססה, או לרחצה, או לעשות לה חיסוני ככל צורה שהיא, או לשים אותה חתם הסגר רפואי למשך תקופה שיקבע אותה הרופא הווטרנרי, או מפקח הצאן והבקר באם נראה הדבר, בכל עת שהיא, כהכרחי או כרצוי למניעת החפשות המחלה.

2 - מותר לרופא ווטרינרי כלשהוא :-

א - לאסור על אדם כלשהוא לשחוט חיה כלשהיא הנמצאת חתם סיפול, בהתאם להוראות ס"ק 1, או חתם סיפול אדם כלשהוא המורשה כרופא ווטרינרי, או חתם סיפול ווטרינרי בכל צורה שהיא, או שהחיה תהיה חתם הסגר רפואי תקופה מסויימת.

ב - לאסור את השימוש בחוצרת של אותה חיה, לרבות חלב, לתקופה אשר יראה אותה לנכון.

ג - להרשות שחיטת חיה או להשתמש בחוצרתה בהתאם לחנאים אשר יקבעו על ידו.

הסמכות לדרוש חיטוי המקום

סעיף 9 - 1 - מותר לרופא הווטרנרי או למפקח הצאן והבקר להורות לבעל מקום או מחקן כלשהם או לזה החופס אותו מקום או מחקן, אשר בהם נמצא בעל חיים נגוע, או שהרופא או המפקח חוששים שאותו בעל חיים נגוע במחלה; או לבעל דבר כלשהוא אשר למענו הוא משתמש בחיה.

2 - באם מצא רופא ווטרינרי לנכון שמקום כלשהוא או מחקן או דבר אחר הנזכר בס"ק 1 הינו במצב אשר נקיון או סהור לא יועילו למנוע את התפשטות המחלה, אזי מותר לו להוציא הוראה לבעל המקום או המחקן או לאחראי עליהם או לבעל הדבר, או האיש שהדבר נמצא בבעלותו או שנמצא ברשותו. בהוראה אלה הוא יאסור על אותו אדם להשתמש באותו מקום או מחקן, או יאסור עליו להישות לאדם כלשהוא אחר לשכור בעלי חיים כלשהם באותו מקום או מחקן, או להשתמש, או להרשות לאדם כלשהוא אחר להשתמש באותו דבר מסביב לאותם בעל חיים או בקרבתם, או בשכנותם, או להעביר את בעלי- החיים, או את תוצאתם בהתאם לתנאים אשר יראה אותם לנכון.

הסמכות לעריכת הבדיקה

סעיף 10 - מותר לרופא ווטרינרי כלשהוא, חוץ רצון לגלות מחלה כלשהיא או לאבחנה, לקחת או לצוות בלקיחת דם כלשהוא, או דוגמה אחרת, מחיה כלשהיא או גופת חיה. כן מותר לו לבצע כל בדיקה תראת בעיניו הברחית או שיראה לנכון לבצעה.

הסמכות למנוע הצגה צאן ובקר למכירה ושחיטתם

סעיף 11 - מותר למנהל המחלקה הווטרנרית מחוץ רצון למנוע התפשט מחלה כלשהיא, לאסור עריכת חצוגות של חיות, במקום כלס או מכירתם בשווקים הציבוריים או ברחבות מכירה מיוחדו או שחיטתם חיות כדי להפיק מהם תוצרת בשט בכל מקום, ו מכירת חיות שחוטות במקום כלשהוא. כמו כן מותר לו לו עריכת אותן חצוגות או מכירה או שחיטה בהתאם לתנאים שיראו לו לנכון

מותר למושל אדמיניסטרטיבי, או רופא ווסרינרי, או אחראי
 הסגר הרפואי, או מבקר או מפקח צאן ובקר, או פקיד
 המיופה מטעם מנהל המחלקה הווטרנרית - להכנס למקום כלשהוא,
 או מתקן, או ספינה, או אנייה, או אירון שבתוכם - או
 שקיים חשש שבתוכם, יש חיות, או גופות, או חיות שחוסות,
 או דגים, או חיות אחרות, או משסחים, או זבל, או מספוא,
 כדי לוודא באם חיה כלשהיא, או חומר אחר, או דגים
 הנגועים במחלה או אינם כשרים למאכל, או באם היו בעל-
 חיים או גופה או שחוט או דגים או בשר או עור או
 חומרים השייכים לבעלי חיים אחרים או משסה או זבל או
 מספוא עשויים לעביר את המגיפה.
 כמו כן מותר לו להכנס למקומות הנזכרים לעיל כדי
 לוודא באם בוצעה עבירה כלשהיא על חוק זה, או על
 תקנות כלשהן שהוצאו על פיו, או על צו, או הוראות, או
 איסור, או חנאים שהוצאו או הוטלו על פי חוק זה או על
 תקנות כל שהן שהוצאו על פי חוק זה.

2 - מותר לכל רופא ווסרינרי העובד בשרות מועצה עיריית הבירה,
 או מועצה עירונית, או מועצה מקומית, או לכל אדם המיופה
 לכך בכתב - באופן מיוחד או כללי - מטעם מנהל המחלקה
 הווטרנרית או המושל האדמיניסטרטיבי - להכנס לכל מקום,
 או מתקן, או ספינה, או אנייה, או אירון שבתוכם - או
 שיש חשש שבתוכם - נמצאים צאן ובקר, או גוויות או חומרים
 השייכים לבעלי חיים או משסחים. מותר לו לבדוק אותם כדי
 לוודא באם בוצעה עבירה על חוק זה או על תקנות כל שהן
 שהוצאו על פיו, או על כל צו, או הוראות, או איסור, או
 חנאים שהוצאו או הוטלו על פי חוק זה, או על תקנות כל שהן
 שהוצאו על פיו כמה שקשור לשחיטת אותם חיות, או קניית
 גוויותיהם, או שחטיהם.

סמכות בדיקה בעין

סעיף 13 - מותר לכל בעל חיה כל שהיא, או שחוט, או בשר, או חומרים
 השייכים לבעלי חיים, או גופה, או משסה, או זבל או מספוא -
 להביא אותם לבדיקה, כאשר יידרש לכך ע"י רופא ווסרינרי
 כל שהוא או מפקח צאן ובקר, במקום ובזמן אשר יקבעו לו
 ע"י אחד משניהם.

סמכויות כלליות

סעיף 14 - 1 - באם היה פקיד או אדם בעל יפוי כוח, ע"פ חוק זה או כל תקנות שהוצאו על פיו, להוציא הוראות לביצוע פעולה כל שהיא - אזי מותר לו, במקום להוציא הוראות אלה, לבצע את אותה פעולה בעצמו או להטיל את ביצוע פעולה זאת.

2 - באם היה מוטל על אדם - עפ"י חוק זה, או תקנות כל שהוצאו על פיו, או על פי צו או הוראות או חנאים שהוצאו או הוטלו עפ"י חוק זה, או תקנות כלשהם שהוצאו על פיו - לעשות פעולה כלשהיא, או לבצע ענין כל שהוא, אזי מותר לרופא ווסרינרי כלשהוא, או מפקח צאן ובקר - בכל מעת שהיא, לפני שאותו אדם יבצע את מה שהוטל עליו (אחת היא אם משך הזמן אשר הוקצב לו לביצוע מה שהוטל עליו תם או לא) - לבצע את אותה פעולה בעצמו או לצוות על ביצוע פעולה זאת.

3 - באם רופא ווסרינרי או מפקח צאן ובקר, או כל אדם אחר מיופה כוח, ביצע פעולה או דבר בהתאם לסמכויות המוענקות לו בסעיף זה - אזי ייחשב שהוזהר כיצד את הפעולה על חשבון האדם, או מספר האנשים שהוראות היו מכוונות אליהם, או אלה אשר היה הדבר חל עליהם בהתאם לצורך.

מכאן, חלות הוראות סעיף 27 מחוק זה בהתאם לכך.

4 - לרופא הווסרינרי, למפקח ההסגר הרפואי ולמפקח הצאן והבקר מוקנות כל הסמכויות ההכרחיות לביצוע כל פעולה שהיא או צו כלשהוא בהתאם להוראות ס"ק 1, 2 או לנשיאה בחפקירים כלש ובאחיזה בסמכויות כלשהם המוענקות להם, או לביצוע התחייבויות כלשהן המוטלות עליהן עפ"י הוראות חוק זה, או תקנות כלשהן שהוצאו על פיו, לרבות סמכות הכניסה לכל מקום, או מתקן או ספינה, או אוניה, או אוירון והסמכות לחפוס ולהכניס להסגר רפואי כ בעל חיים או גווית בעל חיים, או משטחים, או זבל*, וכל סמכות שהיא שחוענק בהתאם להוראו כלשהן שהוצאו בהתאם לחוק זה, או תקנות כלשהן שהוצאו על פיו.

* או מספוא, או ספינה כלשהיא, או אניה, או אוירו כל סמכות שהיא שחוענק בהתאם להוראות.

ה פ ר ק ה ש ל י ש י

הפ"צו"ים

השלם פ"צו"ים עבור בעלי חיים שחוסים

סעיף 15 - 1 - מותר לשווק החקלאות, בהודעה שתפורטם בעיתון הרישמי, לקבוע את הסכום המקסימלי של הפ"צו"ים אשר ישולמו עפ"י ס"ק 2 במה שקשור לסוג או מחלקה כלשהיא של בעלי חיים אשר יישחטו עפ"י הוראות חוק זה. הודעה זאת חבנם לתקופה החל מהתאריך אשר יקבע בה, גם אם התאריך כולל בהתאם למה שנקבע בו או החל מהתאריך פירוטו בעיתון הרישמי באם לא נקבע בו התאריך כנ"מסו לתוקף.

2 - בכפוף להוראות סעיף 16 השלם הממשלה פ"צו"ים למעל חצי חיה אשר נשחטה, בהתאם להוראות חוק זה, באופן הבא -

א - באם היה בעל החיים נגוע במחלה הרגה הסכום שישולם יהיה מחצית מערך החיה לפני שניגעה ישירות במחלה, בהנאי שסכום הפ"צו"ים לא יעלה על מחצית הסכום המקסימלי של הפ"צו"ים אשר נקבעו ע"י שר החקלאות עפ"י ס"ק 1 לגבי סוגו או המחלקה שאליה שייך אותו בעל החיים.

ב - באם לא היה בעל החיים נגוע במחלה אלא היה חייב שהוא נגוע בה, אז ישולם סכום השווה לערך מבעל החיים לפני שנשחט בהנאי שסכום הפ"צו"ים לא יעלה על המקסימום שנקבע בסכום הפ"צו"ים ע"י שר החקלאות עפ"י ס"ק 1 לגבי אותו סוג או מחלקה אליה שייך בעל החיים זה. ההנאי בכך הוא שאם יינתן בעל החיים השחוט לבעל החיה - באם בעל החיים השחוט כשיר לצריכה - אזי ינוכה ערך החיה השחטה מסכום הפ"צו"ים שיש לשלם עפ"י ס"ק זה.

3 - הרופא הווטרינרי יעריך, למען מטרת חוק זה, ערך געל חיים כלשהוא שיישחט עפ"י חוק זה, ואת ערך בעל החיים כל שהוא הכשיר לצריכה. החלטתו בענין זה תהיה החלטית.

4 - באם בעל החיה השחוטת עפ"י הוראות סעיף 6, נושא פוליסת ביטוח לגבי בעל החיים שלו אזי מותר למכור לנכוח את סכום הפיצויים המוערך וששולם לו עפ"י ח זה מהסכום המגיע לו בהתאם לחוזה הביטוח לפני שיש לו את הפיצויים על בעל חיים זה.

מקרים אשר בהם מותר שלא לשלם פיצויים

סעיף 16 - 1 - לא ישולמו פיצויים עבור כל כלב או חתול או קוף שנשחטו בהתאם להוראות חוק זה.

2 - מותר שלא לשלם את סכום הפיצויים הכולל או מקצתו עבור בעל חיים כל שהוא, שנשחט עפ"י הוראות חוק זה, וזאת באם בעל החיה עבר על הוראות חוק זה, או תקנות כלשהן שהוצאו על פיו, או כל צו או הוראות, או איסור, או חנאי שהוצא או הוטל עפ"י חוק זה, או כל תקנות שהן שהוצאו על פיו, כמו כן לא ישולמו פיצויים על בעל חיים כלשהוא שנשחט בא היה נגוע במחלה כאשר הובא למדינה, או באם נפגע ממחלה לפני שנבדק ע"י הרופא הוויטרינרי, או האח במל, או במקום הכניסה, או אם הובא למדינה בניגוד להוראות חוק זה, או בניגוד לתקנות כלשהן שהוצאו על פיו, או כל צו או הוראות, או איסור, חנאי שהוצא או הוטל, או ניתן עפ"י חוק זה, או תקנות כלשהן שהוצאו על פיו.

פ ר ק ר ב י ע י

אזורים נגועים

הכרזה על אזורים נגועים

סעיף 17 - 1 - מותר לאזור כלשהוא או כפר, או מקום אזור נגוע עפ"י ההוראות הבאות של מדינת ישראל להודיע - באם השתכנע האחראי לפרטות המודעה ההיא שקיימת מחמתפשטת באזור אזור או כפר, או מקום או כרל חל ממנו (או מהם) או שמחלה כלשהיא כבו התפשטה לא

2 - מותר למנהל המחלקה הווטריןרית, בצו או הודעה שחוצא על ידו וחפורסט בעיתון הרישמי, להכריז על אזור כל שהוא כאזור נגוע כביצוע למטרות חוק זה.

3 - מותר לרופא ווטרינרי כלשהוא להכריז על כפר כלשהוא מהכפרים נגוע כביצוע למטרות חוק זה ע"י שליחת מודעה על כך למגבחר של אותו כפר. עקב זאת חובה על המוכחר לנקוט מיד באמצעים אשר ייראו לו כאוטרטיביים להפצח המודעה בכפר. כאשר הרופא הווטריןרי ימסור את המודעה, עמו שנוכר לעיל, אזי חובה עליו (על המוכחר) למסור את סעיפי ההודעה והוראותיה למושל האדמיניסטרטיבי ולמנהל המחלקה הווטריןרית. בעקבות זאת חובה על מנהל המחלקה הווטריןרית לנקוט באמצעים שייראו לו כדרושים, ומותר לו לפרסט את המודעה בעיתון הרישמי חוץ 10 ימים מהיום בו היא נמסרה למוכחר, (אלא אם כן בוטלה המודעה קודם לכן).

4 - מותר לרופא ווטרינרי כלשהוא להכריז על מקום כל-שהוא כאזור נגוע כביצוע להוראות חוק זה, ע"י מסירת הודעה על כך למי שמחזיק באותו מקום או מחגורר בו. באם אין בנמצא מי שמחזיק במקום או מחגורר בו, עליו למסור את ההודעה לבעל המקום.

5 - ההודעה הניחנת עפ"י ס"ק הקודמות, חייבת לכלול את המחלה המחפשטת ומקום האזור הנגוע וגבולותיו, או שיוזכר בהודעה שם הכפר כפי הצורך.

6 - בלא לפגוע בסמכות המוענקת למנהל המחלקה הווטריןרית לגבי חיקון או ביטול מודעה כלשהיא שהוצאה עפ"י ח"ק ס"ק 2, והסמכות המוענקת לרופא הווטריןרי לגבי חיקון או ביטול המודעה כלשהיא שהוצאה עפ"י שני ס"ק 4, 3 - מותר לשר מחקלאות לתקן או לבטל את המודעה שהוצאו ע"י מנהל המחלקה הווטריןרית, כמו - שגם מותר למנהל המחלקה הווטריןרית לחקון או לבטל הודעה שהוצאה ע"י הרופא הווטריןרי בצורה אשר מותר בה לבטל או לתקן את המודעה של הפקוד אשר הוציא אותה.

הוראות החוק החלות על אזורים נגזעים

סעיף 18 - 1 - למעט מה שנקבע בהס"ק 3 יחולו ההוראות הבאות על האזורים הנגזעים

- א - אסור לאדם כלשהוא להעביר חיה כלשהיא מאותו אזור או להכניסה אליו אלא באישור בכתב שיוצא ע"י הרופא הווטרנרי בהתאם לתנאים הנכללים באישור זה.
- ב - על בעלי החיות באזור זה לדאוג להן או להשאירן רחוקות מדרכים ציבוריות.
- ג - מותר לרופא ווטרינרי או למפקח צאן ובקר להסיל על בעל חיה כל שהיא באותו אזור לבודד את אותה חיה מחיות אחרות, או להעבירה, תוך תקופה קבועה, מאותו אזור אל מקום אחר בהתאם להוראות שיחן.
- ד - מותר לרופא הווטרנרי או למפקח הצאן והבקר להורות לסמן חיה כלשהיא באותו אזור בסימנים אשר יראה אותם מתאימים.
- ה - אסור לאדם כלשהוא לעזוב את אותו אזור אלא לאחר שהקפיד על ההוראות המיוחדות או הכלליות הקשורות במניעת התפשטות המחלה ואשר יוצאו בענין זה ע"י הרופא הווטרנרי או מפקח הצאן והבקר.
- ו - באם מחה חיה ממחלה, אזי על בעל אותה חיה לשרו את גוויתה מיד או לקברה בעומק של לא פחות משנ מטרים מתחת לפני האדמה. מותר לו, באישור הרופא הווטרנרי ותוך הקפדה על התנאים שקבע, להעביר את גופת החיה למקום כלשהוא כדי להפכה למספוא לחיות, או עופות, או כל מוצר אחר.
- ז - אסור להעביר דבר כלשהוא שהשתמשו בו למען חיה נגועה במחלה, או שיש חשש שהיא נגועה במחלה, באותו אזור, או מסביב לאותה חיה, או להעבירה או להעביר תוצר כלשהוא מהחיה אל מחוץ לאזור, אלא לאחר קבלת רשיון בכתב על כן מהרופא הווטרנרי ובהתאם לתנאים הכלולים באישור זה.

2 - כל מי שהירשה, תוך כדי הזנחה, לחיה לברוח מאזור נגוע או לשוטט בו, ייחשב כאילו יעביר את אותה חיה שברחה או סועה באותו אזור, או שהכניסה אליו.

3 - מותר להקן את הוראות ס"ק 1 - באם להוסיף עליו או להשמיט ממנו - או לחלופו כולו או מיקצתו, בהוראות שיוצאו ע"י חוק זה, אם במה שקשור לאזורים נבועים באופן כללי או באזור נגוע כלשהוא באופן מיוחד.

4 - החקנות המוענקות בסעיף זה או על פיו אינן פוגעות במסכויות כלשהן אחרות המוענקות בחוק זה או על פיו.

מסירת הודעה על מחלה

19 - מותר למנהל המחלקה הווטרין, בהודעה שיפרסם בעיתון הרישמי, להכריז על מחלה כלשהיא כעל מחלה העוברת אל בני אדם. על הרופא הווטרין להודיע דבר פריצת מחלה כזאת במהירות האפשרית לרופא מחלקת הבריאות הקרוב ביותר.

ה פ ר ק ה ח מ י ש י

ח ק נ ו ת

20 - 1 - מותר לשר החקלאות להחקיץ חקנות לביצוע מטרות חוק זה והוראותיו ובמיוחד מה שקשור בענינים הבאים כולם או מקצתם.

א - פיקוח על החיות הנבועות במחלה, או שיש חשש שהן נבועות במחלה, או החיות החשופות להינגעות במחלה או אלה אשר חשופות באופן מיוחד להינגעות במחלה, כמו כן בדיקת חיות אלה, או הכנסתן

להסגר רפואי, או בידוד, או חיטויין, או העברתן, או סימון, או הטבלתן, או עריכת ניסויים עליהן, או שחיטתן.

ב - קביעת ואירגון דרכי השמדת הפגרים או המספוא או הכלים, או הזבל, או כל דבר אחר שנמצא במקום הנגוע, או האזור הנגוע, או העברתו מאותו אזור, או קבורתו, או טיפול בו, או שימוש בו.

ג - איסור הוצאת גוויות קבורות או אירגון הוצאתן.

ד - איסור העברת תיות או הסדרת העברתם, או העברת הגופות או המשטחים, או הזבל, או המספוא בתוך הממלכה.

ה - הטלת הסגר רפואי על תיות חולות או חומרים הקשורים בתעלי חיים, או תיות החשופות לפגיעה על תחיות אשר באו במגע עם התיות החולות או תיות החשופות באופן מיוחד להינגעות במחלה.

ו - איסור ייבואן של תיות או דגים או חומרים אחרים הקשורים לתיות, או גוויות, או משטחים או זבל, או מספוא אל הממלכה הידנית ההאשמה או הוצאתם ממנה או אירגון ייבואן וייצואן ממנה וקביעת התנאים אשר לפיהם יהיה מותר לייבא או לייצא.

ז - קביעת אופן ניקוי וחיטוי המבנים והמקומות אשר בהם נכלאות או ענשמרות התיות, השווקים הציבוריים, מגרשי המכירה המיוחדים, שטחי מסילת הברזל, או הספינות אשר הם נושאות תיות.

ח - הטלת חובת חיטוי האנשים אשר באו במגע עם התיות החולות, או אלה אשר יש חשש שהן נגועות במחלה או האנשים הנמצאים באזור נגוע, חיטוי בגדיהם וחפציהם האישיים, או האנשים המטפלים בתיות אלה.

ט - קביעת אגרות והוצאות בדיקות החומרים ומוצרי החיות, הדגים, או הוצאות חיטויים או הניסויים אשר נערכים בהם, או סבילתם, או חיטויים, או שחיטתם. כמו כן אגרות עבור כל תעודה או רשיון, או אישור, או כל מסמך אחר שיינתן או יוצא בהתאם לתקנות כלשהן שיוצאו עפ"י חוק זה, או אגרות עבור המססוא והמכלאות של החיות הנמצאות תחת הסגר רפואי, וכן עבור בדיקת וחיטוי עורות החיות או כל חלק שהוא מהם וקביעת, באופן כללי, את תשלום וקבלת ההוצאות וההכנסות אשר נושאת בהן הממשלה עפ"י חוק זה.

י - איסור הבאת יצורים חיים כלשהם העלולים להעביר את המחלה אל הממלכה, או ארגון הבאתם, או השימוש בהם, או הבאת כל מזון, או נסיון, או השימוש בו בממלכה הירדנית ההאשמית.

כ - קביעת וסידור שחיטת החיות, לרבות בדיקתן ובדיקת החיות השחוסות, השימוש והקמת בתי המטבחים שווקי החיות והתאום ביניהם וחננויות מכירת בשר החיות, הדגים וחומרים אחרים הקשורים בחיות.

ל - קביעת והסדרת הוצאת רשיונות בתעודות רפואיות ווטרינריות כמה שקשור להעברת החיות והעברת הדברים, או החיות, או החומרים הקשורים בחיות, או הדגים, או בעת ייבוא חיות אלה או ייצואן.

מ - קביעת והסדרת חפיסת כל חיה שבוצעה לגבי העכירה (או נסיון להברית חומרים הקשורים בחיות) על הוראות חוק זה, או תקנות כלשהן אחרות שהוצאו על פיו, או על כל צד או הוראות, או איסור או תנאי שהוצאו או ניתנו, או הוטל עפ"י חוק זה או תקנות כל שהן שהוצאו על פיו. כן יעשה לגבי כל יאח החיה והטיפול בה.

נ - קביעת החובות המוטלות על החיות המקומיות עפ"י חוק זה.

ס - נשיאת באחריות לגבי כל דבר העשוי להביא למניעת התפשטות מחלות החיות והגשמת מטרת חוק זה באופן כללי.

2 - לשר החקלאות יש הזכות לפטור מאגרות על בעלי חיים מוסדות ממשלתיים, הצבא הערבי או או מוסדות הצדקה או החברות והמוסדות האחרים, וזאת עפ"י תקנות שיפורסמו בעיתון הרישמי.

ה פ ר ק ה ש ש י

הוראות שונות

שחרור

סעיף 21 - לא תוגש חביעה כנגד הממשלה או כנגד פקיד כלשהוא מפקידיה בשל פעולה שביצע אותה מתוך כוונה טובה עפ"י הוראות חוק זה, או תקנות כלשהן, או צו, או הוראות או איסור, או תנאי, שהוצא או ניתן, או הוטל עפ"י חוק זה, או תקנות כלשהן שהוצאו על פיו. לא ישולמו פיצויים לאדם כלשהו עבור פעולה כלשהיא שנעשתה עפ"י חוק זה, למעט מה שנקבע בחוק זה, אלא אם כן ציווה ראש השרים אחרת.

הסמכות לעצור בלא פקודת מאסר

סעיף 22 - 1 - באם נראה או נמצא אדם בשעה שהוא מבצע עבירה, או שיש חשד שהוא מבצע עבירה על חוק זה, או על תקנות כלשהן שהוצאו על פיו, או על כל צו, או הוראות או איסור, או תנאי שהוצא, או ניתן, או הוטל על פיו חוק זה או תקנות כלשהן שהוצאו על פיו - אזי מותר לכל מושל אדמיניסטרטיבי או רופא ווסרינרי, או מפקח צאן ובקר, או אחראי על הסגר, או שומר על הסגר, או שוטר לעצרו בלא פקודת מאסר.

אזי מותר לו לעצרו בלא פקודת מאסר, התנאי בכך הוא שאם הפקיד אשר עצר את האדם אינו שוטר, אזי חובה עליו למסור את מבצע העבירה לאחראי על תחנת המשטרה מיד ובלא איחור בלתי מוצדק. במקרה ואין בנמצא שוטר אזי חובה עליו למסור אותו לתחנת המשמר הקרובה ביותר.

2 - מותר לכל רופא ווסריצרי או מפקח צאן ובקר, או אחראי על הסגר או על שומר כלשהוא לעצור או לברוק ; כל חיה או שחיטה, או גופה, או ספינה או אוניה, או כל דבר אחר שיש חשד שבו צעה לגביה עבירה כדונמת העבירות שהוכרז לעיל, כן מותר לכל אחד מהם לצוות להתחזיר את החיה, או השחיטה, או הגופה, או הספינה, או האוניה לאזור או למקום אשר יש חשד שממנו היא, אם הועברו בצורה בלתי חוקית, או להעבירם אל מקום אחר ולכלוא אותם שם עד אשר יוציא שופט בית משפט השלום את הצו שלו בענין זה. על האדם שעצור את החיה להודיע את דבר כליאתה או עצירתה במהירות האפשרית ובלא איחור בלתי מוצדק לשופט בית משפט השלום המוסמך בנפה אשר בה נעצרה החיה (למנהל המחלקה ווסריצריה להסיל אגרות כפילות על כל מי שינסה להבריח חיה כלשהיא או חומר כל שהוא הקשור לחיות).

העונשים

כעיקר 23 - 1 - כל מי שיעבור על הוראות חוק זה או תקנות כלשהן שהוצאו על פיו, או כל צו, או הוראות או איסור, או מודעה, או הודעה, או אישור שהוצא או ניתן, או הוטל על פי חוק זה או תקנות כלשהן שהוצאו על פיו, וכל מי שהפריע לאדם כלשהוא מלקיים בידו סמכות כלשהיא מהסמכויות המוענקות לו - חוץ כדי מילוצי חפקירו - עפ"י חוק זה או תקנות כלשהן שהוצאו על פיו, או עפ"י צו או הוראות, או איסור או תנאי שהוצא או ניתן או הוטל עפ"י חוק זה או תקנות שהוצאו על פיו; כל אדם כזה ייענש (עם חיובו בדין) בעונש מאסר לחקופה שלא תעלה על שנה או בקנס שלא יעלה על 500 דינר, או בשני העונשים גם יחד.

2 - באם הורשע אדם כלשהוא בביצוע עבירה על הוראות חוק זה, הרי רשאי בית המשפט שהרשיעו לצוות על חרמת כל החיות או הדברים אשר לגביהם בוצעה העבירה, גם בחוספת לעונש כלשהוא אחר אשר יוטל ע"י בית המשפט או במקומו.

3 - באם נודע לשופט בית משפט השלום שהיה או דבר, שנתפסו עפ"י הסעיף הקודם, והתברר לו (לשופט) שהאדם, אשר מיוחס לו ביצוע העבירה לגבי אותה חיה או דבר, אינו ידוע, או שאי אפשר למצוא אותו - אזי רשאי השופט לצוות על החזרת אותה חיה או דבר, וזאת באם היה השופט משוכנע בדבר ביצוע העבירה, החנאי הוא בכך שלא יוצא צו בענין אותה חיה או דבר אלא אם כן ניחנה לבעל החיה או הדבר ההזדמנות להופיע לפני השופט כדי להסביר את הסיבות שיש בהם כדי למנוע את הוצאת אותו צו, וזאת באם שמו ומקום מגוריו היו ידועים.

4 - מותר לשופט בית משפט השלום לצוות על בעל החיה או הדבר שנתפס באופן הנ"ל, לשלם לרופא הווטרינרי את הסכום שנראה לו סביר כדי לכסות את ההוצאות אשר נשא בהם (הרופא הווטרינרי). עבור העברת החיה או הדבר למקום הכליאה, וכן הוצאות הזנת החיה בתקופת כליאתה (באם זאת חיה). מותר לו לצוות על החזרת החיה או הדבר באם פיגר בעל אותה חיה או דבר בתשלום אותו סכום חוץ התקופה שנקבעה בצו.

הענקת חלק מהקנס למודיעים

סעיף 24 - באם הרשיע בית המשפט אדם כלשהוא בביצוע עבירה על הוראות חוק זה והסיל עליו קנס, אוי רשאי בית המשפט להעניק חלק מהקנס - בחנאי שלא יעבור את מחציתו - לאדם אשר גזר הדין ניחן על פי הודעות שהוא מסר.

קבלת דוח הרופא הווטרינרי חוץ כדי קבלת עדות

סעיף 25 - במשפט המחנהל בענין עבירה כלשהיא שבוצעה על חוק זה, מותר לקבל דוח כלשהוא חתום ע"י הרופא הווטרינרי חוץ כדי מתן העדות, אלא אם כן רצה הנאשם שהרופא הווטרינרי יהא נוכח בעד, או אלא אם כן ראה בית המשפט שההיצבותו הכרחית.

האחריו

סעיף 6

ההוצאות

סעיף 27

ביטולים

סעיף 28 -

1
2
3
4
5

האחריות להמציא הוכחה

ע"פ 26 - 1 - באם הואשם בעל חיה נבועה במחלה בביצוע עבירה על חוק זה, אזי הוא ייחשב כמי שידע על הינגעות חיותו כאוחה מחלה - או מי שחשד בדבר-אלא אם כן שכנע את בית המשפט שלא היה לו כל ידע או חשד ולא יכול היה לדעת על דבר מחלת החיה למרות המאמץ הסביר שהשקיע.

2 - באם הואשם אדם בייצוא או ייבוא חיה כלשהיא או בזוויה (שחוסה) או משטח, או זבל, או מספוא, וזאת בנסיבות ומצבים שמהם משמע שהוא עבר עבירה על הוראות חוק זה - אזי חלה על אותו בן אדם האחריות להמציא הוכחה שאוחס נטיבות ומצבים.

ההוצאות

ע"פ 27 - באם ביצע פקיד כל שהוא מפקידי הממשלה פעולה או צו, או גרם לאוחה פעולה, ואותה פעולה או צו הינם, עפ"י סעיפי חוק זה או תקנות כלשהן שהוצאו על פיו, פעילות או צווים.

על השבון אדם אחר - אזי ייחשבו ההוצאות אשר הוצאו, באופן סביר, למען ביצוע אותה פעולה או עניין, כחוב המגיע לממשלה מאותו אדם. בלא לפגוע בכל צורה אחרת כלשהיא הנהוגה לגבי גביית הוצאות, מותר להגיש תביעה לקבלת סכום החוב בתורה בשם שר החקלאות לבית משפט מוטמן, התנאי בכך הוא שהוראות סעיף זה לא תחולצנה על מצב שבו גובה סכום האגרה קבוע בתקנות בתקנות שהוצאו על פי חוק זה המורה ביצוע אותה פעולה או צו.

ביטולים

ע"פ 28 - בטלים בזה חוק מחלות החיות הירדני לשנת 1926 ותפלתניאית לשנת 1945 וכן כל תחיקה ירדנית או שלשחיתאית אחרת במידה והוראותיה סותרים את הוראות חוק זה. התנאי הוא שכל התקנות, הצווים, המודעות והמינויים-ברישיון-שהוצאו על-פי אותם חוקים ואשר תקפים בשעה שחוק זה נכנס לתוקף, יישארו בחוקף עד אשר יוחלפו על פיו.

ראש השרים ושרי הפנים, החקלאות והמשפטים אחראים על ביצוע הוראות חוק זה.

26/12/1954

אחמד אל-טראווד

סולימאן עבד אל-דזאק סוקאן

אברהים האשם

שר החקלאות

וצפי מדזא

שר הפנים

ריאד אל - מפלח

ס"מ ראש השרים

הזאע אל - מג'אלי

שר המשפטים

הזאע אל - מג'אלי

תקנות מספר 1 לשנת 1956

הוצא עפ"י ס"ק 5 מסעיף 20 מחוק מחלות בעלי חיים מס' 39 לשנת 1954.

תקנה 1 - תקנות אלה תקראנה "תקנות בתי המטבחים לשנת 1956" והן חכנסנה לתוקפן החל מהאריך סירסומן בעיוון הרישמי.

תקנה 2 - הביטוי "בעלי-חי" בתקנות אלה יבוא במשמעות בקר כבשים, עיזים, חזירים וגמלים.

תקנה 3 - על כל מועצה עירונית או כפרית להקים בית מטבחים ציבורי בהחאס למסוח ולמפרטים אשר יאושרו ע"י סגן שר הבריאות ומנהל המחלקה הווטריןרית.

תקנה 4 - 1 - המועצה העירונית, או המועצה הכפרית, חמנה רופא ווטרינרי, באישור המחלקה הווטריןרית, בערים אשר מספר חושביהן עולה על עשרת אלפים נפש ומפקח בשר בערים אשר מספר חושביהן הינו למטה מעשרת אלפים נפש. אלה יעמדו חחת פיקוח הרופאים הווטריןרים, הרופאים הווטריןרים ומפקחי הבשר יבדקו אח כל החיות והחיות השחוטות המוכנות לאכילה בבתי המטבחים הציבוריים.

2 - כל מועצה עירונית או מועצה כפרית חמנה רופא ווטרינרי, או מפקח בשר מחלמד, או אדם אחר שמינויו יאושר ע"י מנהל המחלקה הווטריןרית. על אדם זה חוטל החובה לבדוק אח כל החיות והחיות השחוטות הנצרכות לאכילה בבית המטבחים העירונית בעת העדרות הרופא הווטריןרי של העיריה או מפקח הבשר בה.

3 - באם ישחכנע מנהל המחלקה הווטריןרית לאחר חקירה בדבר, שרופא ווטרינרי או אחד ממפקחי הבשר אינו

כשיר למלא את חובותיו או שיחנהג שלא כראוי או
שזלזל במילוי תפקידו - אזי מותר לו להורות למועצה
העירונית או מועצת הכפר לסלק את אוחו רופא או
מפקח ממשרתו מיד.

תקנה 5 - המועצה העירונית או מועצת הכפר תעסיק מספר מספיק של
פועלים כדי להבטיח שנית המטבחים הציבורי ישאר במצב
סנטרי ויהיה כשיר לעבודה בו בהתאם לדרישות סגן שר
הבריאות.

תקנה 6 - 1 - כל הקצבים ושאר האנשים העובדים בבתי המטבחים
ועוסקים בשחיטת החיות יקבלו רשיונות שנתיים
ממטע המועצה העירונית או מועצת הכפר וכל אחד מהם
ישלם אגרה שנתיית על רשיון זה שקבע ע"י המועצה.
החנאי הוא שאנשים אשר גילם למטה מ-16 לא יקבלו
רשיון עפ"י תקנה זאת.

2 - הרשיון יהיה עפ"י הסופס המצורף בנספח של תקנות אלה
או עפ"י סופס כלשהוא אחר שיקבע לכך.

3 - חובה על נושא הרשיון, בעת המצאותו בתוך בית המטבחים,
לשאת לוחית ממוספרת שהוצאה ע"י המועצה העירונית
או מועצת הכפר, ועבודה ישלם נושא הרשיון אגרה
בשיעור 105 פלס. סכום זה יוחזר, בכל זמן שהוא,
אל האדם נושא הלוחית באם החזיר אותה במצב טוב.

תקנה 7 - 1 - אסור למי שהוא מתחת לגיל 16 להיכנס לבית המטבחים.

2 - אסור לאדם, שאין לו רשיון, להכנס לבית המטבחים
הציבורי למעט מה שמצויין בחקנות אלה.

תקנה 8 - אסור לשחוט חיות המיועדות לאכילה, מחוץ לבית המטבחים
הציבורי, ואסור להציב את הבשר למכירה באם אין הבשר
מוחתם בחותמת הרישמית.

תקנה 9 - כל החיות תבדקנה לפני שחיטתן. על החיות השחוטות
תברקנה בהתאם להוראות שיוצאו ע"י מנהל המחלקה הווטרנארית
לרופאים הווטרנאריים ולמפקחי הנשר הנוגעים בדבר עפ"י
תקנה 4.

תקנה 10 - החיות המיועדות לשחיטה חובאנה לבידיקה 18 שעות לפחות
לפני שחיטתן והן תכלאנה במכלאות הבקר והכבשים הסמוכות
לביית המטבחים.

תקנה 11 - פעולת השחיטה, פשיטת העור והכנת החיות השחוטות
תיעשה רק בקצה בית המטבחים בלבד.

תקנה 12 - אסור למי שאינו קצב, פועל בבית המטבחים והחיות המיועדות
לשחיטה וצריכה להכנס לבית המטבחים הציבורי.

תקנה 13 - כל החיות והחיות השחוטות תבדקנה בעת השחיטה. חיה
שחוסה, קרביה, הפסולת ממנה וחלקיה אשר משחמשים בהם
להכנת מזון יישמרו באופן שאפשר יהיה לזהותם ולדעת
אח מהותם כאשר תסתיים בדיקת החיה השחוסה.

תקנה 14 - החיות השחוטות וחלקיהן אשר יימצאו שלמים וכשירים
לצריכה וייחמתו בחוחם שיעיד על כשירותם, ברם,
באם התברר לאחר בדיקת החיה השחוסה שיש בה פצעים או
מחלה או מצבים אחרים - איי יהיו בשרה וחלקיה האחרים
בלתי כשירים למאכל וייחמתו בחוחמת שתעיד על כך.

תקנה 15 - חותמות הבשר אשר ישחמשו בהן המועצות העירוניות או
מועצות הכפרים והמבדילות את החיות השחוטות שנבדקו
יהיו בצורה שתאושר על ידי מנהל המחלקה הווטרנארית.

תקנה 16 - רצוי שכל האנשים בעלי הרשיון יישארו מחוץ לביית
המטבחים או מחוץ למקום הבדיקה בעת בדיקת החיות
השחוטות.

תקנה 17 - 1 - ההלסת הרופא הוטריונרי באם החיה השחוסה, או כל חלק ממנה, כשרים לאכילה, חהיה חוץ החיעצות עם מנהל המחלקה הוטריונרית, אשר החלטתו בנידון חהיה סופית.

2 - החלטת מפקח הבשר חהיה ניתנת לערעור ע"י הרופא הוטריונרי השייך לרשות המקומית או לערעור של אחד הרופאים הוטריונריים.

תקנה 18 - לא ישולמו פיצויים עבור החיות השחוסות או אכריהן או חלקיהן אשר יושחתו, עפ"י חקנות אלה.

תקנה 19 - כל החיות השחוסות יועברו לבדיקה סופית לדר נפרד או לכל מקום אחר שימשם בחור חדר בדיקה באם ידרוש זאת הרופא הוטריונרי או מפקח הבשר.

תקנה 20 - כל החיות השחוסות או חלקיהן, אשר תאסר אכילתן יושמו בחלקה מיוחדת וישמרו בנוכחות הרופא הוטריונרי או מפקח הבשר, או שישתמשו באופן חיות שחוסות עפ"י הוראות ואישור מנהל המחלקה הוטריונרית.

תקנה 21 - הביטוי " נבדק ונבדקו ", או קיצור ביטוי זה, ייחמסו בחתימה על החיות השחוסות בבית המטבחיים הציבורי, חיות אשר נבדקו ע"י הרופא הוטריונרי או מפקח הבשר ויוכרוזו ככשרים למאכל.

תקנה 22 - 1 - באם רצה שוחט או אדם אחר לשחוט חזיר או גמל בחוץ אזור המועצה העירונית או מועצת הכפר, אזי חובה עליו, לפני השחיטה, לקבל אישור בכתב מהמועצה העירונית או מועצת הכפר אשר בו יקבעו מקום השחיטה, מועצה והזמן אשר תבצע בו השחיטה.

שחוסות
2 - על חיות אלה יחולו כללי הבדיקה החלים על שאר החיות אשר נשחטות בבית המטבחיים הציבורי.

תקנה 23 - הרופא הווטרינרי או מפקח הבשר השייכים לרשות המקומית יגבו את דמי החיה השחופה וסכום זה יהווה חלק מהכנסות המועצה העירונית או מועצת הכפר.

תקנה 24 - 1 - עובדי בתי המטבחים הציבוריים המספלים בבשר או בחלקיו השונים ילבשו בגדים מיוחדים העשויים מחומר שאפשר לנקותו ולחטאו במהירות; על השוחטים להקפיד על לבישת בגדים נקיים.

2 - בכל בית מטבחים יהיו כמא ומקומות מיוחדים לשמירה בגדי העובדים והשוחטים.

תקנה 25 - הכניסה לבית המטבחים הציבורי תמנע מכל עובד או שוחט מורשה או כל אדם אחר הננוע במחלה מדבקת.

תקנה 26 - על כל טבח מורשה או כל אדם אחר, העוסק בשחיטת חיות, לנקוט באמצעי הזהירות כנגד כל פגיעה בחיות בעת זריקתם על האדמה קשירתם ושחיטתם.

תקנה 27 - על העובדים או השוחטים ושאר האנשים שטיפלו בחיות שחופות הנבועות במחלה, או בכל חלק מחלקיהן לנקות את ידיהם מיד מהשומנים שדבקו בהם, כן עליהם לרחוץ את ידיהם בחומר חיטוי שיקבע ע"י הרופא הווטרינרי ולאחר מכן ירחצו אותם במים נקיים לפני שחיטת חיות בריאות או לפני נגיעה בהם.

תקנה 28 - 1 - כל מכשירי השוחטים וציודם חייבים להשמר באופן נקי ולהירחץ במים רוחחים וסכונן לפני השמוש בהם.

2 - יש לחטא את כל המכונות המשמשות לשחיטת החיות החולות כאופן הבא :-

ראשית יש לרחוץ אותן בסבון ומים רוחחים המהולים ב-5% חמיסת ליזול.

לטהר
לאחר מכן יש לוחם או במים נקיים רוחחים
במשך 10 דקות או ע"י טבילה בתמיסת ליזול
טהורה למשך חצי שעה ואח"כ יש לרחוץ אותם במים
נקיים.

3 - על המוצעה העירונית או מועצת הכפר להכין את
האמצעים המפורטים בחקנה זאת לביצוע פעולת הניקוי
והחיסוי.

חקנה 29 - 1 - אסור לנפח את החיות בפה ואסור שלא באמצעים
מכניים.

חקנה 30 - יש להעביר את הבשר מכתף המטבחיים הציבוריים אל
חניות השוחטים בתיבות או משאיות מהסוג אשר יאושר
ע"י סגן שר הבריאות.
תיבות או משאיות אלה ייסגרו ויכוסו באופן שיובטחו
נקיון ואי זיהום הבשר.

חקנה 31 - 1 - יש להשמיד את עורות החיות אשר אכילתן אסורה
בשל נגיעותן במחלת

2 - מותר להעביר עורות של חיות שחוטות האסורים
באכילה בשל נגיעותן במחלה שאינה נמנית עם המחלות
הנ"ל, וכן חיות שאין עליהם כל סימפטום חיצוני
של המחלה - וזאת כדי לקבוע עליהם חתימה או כדי
להשמש בהם בצורה אחרת בעניינים שבניים וזאת לאחר
חיטוי העורות ע"י הטבלתם בתמיסה שתכלול 5% כריסול
או בתמיסה שתכלול 5% לפרק זמן של לא
; פחות מ-10 דקות תחת פקוח של הרופא הווטרינרי או
מפקח הבשר השייך למועצת העיריה או מועצת הכפר.

חקנה 32 - אין להעביר בשר של חיות או את הפסולת, חוץ מבשר קפוא
או מבושל או משומר, מאזור מועצת העיריה או מועצת
הכפר אל מחוץ לאותו אזור ויש למלא את התנאים הבאים:-

1 - מותר להעביר חיות אל אזור המועצה העירונית או מועצת הכפר מבית מטבחים הנמצא מחוץ לאוחו אזור, וזאת באם אותו בית מטבחים היה בבעלות המועצה או שהיה מיועד ל"סתום" אח צרכי האזור שבו הוא נמצא.

2 - מותר להעביר חיות הנשחטות באזור עירית בית-לחם לאזור עירית בית ג'אלא ולהיפך.

תקנה 33 - על כל מועצה עירונית או מועצת כפר להגיש למנהל המחלקה הווטרינרית, את הדוחות הרשימות והאינפורמציה אשר הוא דורש.

תקנה 34 - 1 - מותר לרופא הווטרינרי של הנפה להכנס לבית מטבחים ציבורי כלשהוא כדי לבחון את השיטה הנהוגה לגבי החיות לפני השחיטה ולאחריה, וכן כדי לוודא ביצוע של הוראות תקנות אלה או הצווים והתקנות אשר הוצאו על פיו.

2 - הרופא הווטרינרי של הממשלה רשאי להכנס לחנויות הקצבים כדי לוודא את כשרות הבשר והחיות השחוטות המיועדות לצריכה.

תקנה 35 - מותר לכל מועצה עירונית או מועצת כפר לקבוע הוראות, הנראות לה מתאימות, לניהול בית מטבחים ציבורי - ניהול מושלם ומאורגן - בחנאי שהדבר יקבל אישור מנהל המחלקה הווטרינרית.

תקנה 36 - יבוטלו תקנות כתי המטבחים הירדניים והפלשתינאים החקטים לפני יציאת תקנות אלה, במידה שהוראותיהן יסחרו הוראות תקנות אלה.

שר החקלאות

בשארה ג'דיב

תקנות מס' 2 לשנת 1960*

תקנות בדבר הסגר בלי חיים בתחנות הסגר ווטרינריות

בתוקף סמכותי לפי סעיפים (20) (23) לחוק מחלות בעלי החיים מס' (39), לשנת 1954, והואיל ונתגלה מחלת הפה והסלפיים בארצות השכנות, אני מתקין תקנות אלה:

1. לתקנות אלה ייקרא "תקנות הסגר בעלי חיים בתחנות הסגר ווטרינריות".

2. תחילתן היא מיום פירסומן בעיתון הרשמי.

3. ייבוא בעלי חיים המפורטים לה"ן ייאסר מהארצות השכנות עיראק, סוריה, לבנון ותורכיה.

(א) תאווים

(ב) חזירים

(ג) גמלים

(ד) קש, חבון, זבל.

4. הואיל וצורך לממלכה בבהמות שחיטה אחרות, מותר לייבא פרהים למחיטה, צאן ועיזים, ברכב או במכוניות ובלבד שיוסגרו בתחנות ההסגר הוטרינריות הממשלתיות לחקופה של חמישה ימים. יום נחשב כ-24 שעות והחקופה תיחשב משעה כניסתם של בעלי החיים לתחנת הסגר, אגרת הסגר גובים בשעור של 10 פילס עבור כל ראש מהצאן והעיזים לכלאם ההסגר, ו-20 פילס ליום עבור כל ראש בקר, בנוסף לאגרות הוטרינריות, ואגרות הניקיון והמיים.

עארף אל-פאיז - שר החקלאות

אנחנו, מומד אכן סלאל פשנה הוד מלכותו המלך הנערץ
בהתאם לסעיף 31 לחוקה
ולפי החלטה הסינס ובית הנבחרים
מאשרים את החוק הבא ומצווים להוציא ולהוסיפו לחוקי הממלכה.

חוק מס' 41 לשנת 1963

חוק המס על הבהמות

סעיף 1. לחוק זה ייקרא "חוק המס על בהמות לשנת 1963" והוא
ייכנס לחוקפו החל מחאריך פירסומו בעיתון הרשמי.

סעיף 2. על כל הבהמות המיובאות מיחוץ לממלכה הירדנית
ההאשמית, יוטל מס בשיעור המצויין לידן ללא הבדל בין
הגדולות מהן או הקטנות ובלי לפגוע בשום המכס שנחתה או
שייחתה בין הממשלה הירדנית ובין ממשלת הארץ שככנה
מיובאות בהמות אלו.

פילס

לכל ראש גמלים	800
לכל ראש תאויים	800
לכל ראש בקר	800
לכל ראש חזירים	800
לכל ראש צאן	200
לכל ראש עזים	200

סעיף 3. הכס האמור בסעיף הקודם ייגבה ע"י פקיד המכס בחתנות
המכס הנמצאות על הגבול. בהמות שנכנסות לארץ שלא
בדרך החתנות הנ"ל ייראו כמו ברחות, ויחולו עליהן
הוראות חוק המכס והבלו בנוגע להברחות.

סעיף 4. בהמות המיובאות ע"י הממשלה או ע"י כל משרד ממשלתי
פטורות ממס על בהמות.

סעיף 5. חוק כס על בהמות מס (15) לשנה 1952 וכל היקון
ירדני או מנדטורי קודם שהוראותיו סוהרות את הוראות
חוק זה - בטלים.

סעיף 6. ראש הממשלה ושר האוצר מכוונים על ביצוע חוק זה.

מוחמד אבן סלאל

7/12/63

חוסייין אבן נאצר
ראש הממשלה

נס' אב אל-שראבי
שר האוצר

תקנות מס' (2) לשנת 1955

תקנות פטור השדות המטלתיים וכירוהים אחרים מהשלום
אגרות ופרינריות עבור בעלי חיים חלקי ומוצרי בעלי חיים
הן בייבוא והן ביצוא

כהתאם לפסקה 2 לסעיף (20) לחוק מחלות בעלי חיים מס' (39) לשנת 1951 אני נותן תוקף לתקנות אלה.

1. בעלי חיים וחלקי ומוצרי בעלי חיים פטורים מהשלום אגרות ופרינריות ואגרות הסגר שעומדות בתוקף בממלכת הירדנית ההאשמית בתנאים אלה:

- (א) אם הם שייכים לחצר המלכות.
- (ב) אם הם שייכים לשירותי ממשלה בעירייה או במועצות מקומיות.
- (ג) אם הם שייכים לאחת הקונסוליות הערביות, ובלבד שההגנה פעולה הידית.
- (ד) אם הם שייכים למועצת הפיחות, לנקודה הרביעית או לסוכנות הסעד הבינלאומית (אונר"א), פרט לפקידיו גופים אלה.
- (ה) אם הם שייכים למוסדות דצקה המוכרים בממלכת הירדנית ההאשמית.

2. תקנות מס' (4) לשנת 1953 שפורסמו בעיתון הרשמי מס' 1158 מיום 1/10/53 - בטלות.

3. החילתן של התקנות אלה היא שבועיים אחרי מועד פירסומן בער.

9/3/1955

וצפי מרזא

שר החקלאות

תקנות מס' (1) לשנת 1965

תקנות בדבר הסגר בעלי חיים החתונה הסגר וטרינריות

בחוקף ממכוני לפי סעיפים 20 ו- 23 לחוק מחלות בעלי חיים מס' 39 לשנת 1954, אני מתקין תקנות אלה :

1. לתקנות אלה ייקרא "תקנות חסגר בעלי חיים בחתונה הסגר הוטרינריות - חיקון תקנות מס' (7) לשנת 1955"
2. החילחן היא מיום פירסומן בעיתון הרשמי.
3. מותר ליבא את בעלי החיים המפורטים להלן מהארצות השכנות (עיראק, סוריה, לבנון, תורקיה, ואירן), ובלבד שבעלי החיים אלה יוסגרו בחתנת הסגר הוטרינרית הממשלתית במשך החקופה הנקובה ליד כל סוג של בעלי חיים.

<u>סוג בעלי חיים</u>	<u>חקופת ההסגר</u>
א. בקר	ארבעה ימים
ב. תאווים	ארבעה ימים
ג. גמלים	יומיים
ד. צאן	יומיים
ה. כבשים	יומיים
4. בעלי החיים יוסגרו בחתנת הוטרינריות בגבול ירדן. יום אחד נחשב כ-21 שעות והחקופה חחושב משעה הכנסה בעלי החיים לחתנת ההסגר, ויש לגבות אגרה הסגר בשיעור של עשרה פלס לכל ראש צאן ועיזים, ועשרים פלס לכל בקר, תאווים, גמלים עבור	אגרות ווטרינריות, מיים וחיסוני.
5. תקנות מס' 2 לשנת 1961 שפורסמו בע.ר. מס' 1532 מיום 1/2/1961 בסלוח	חאלד אל חאג' חמן שר התקלאות

תקנות ייבוא וייצוא של חומרי ומוצרי בעלי

חיים - תיקון לשנת 1964

הוחסנו על ידי שר החקלאות לפי סעיף 20 לחוק מחלות בעלי חיים מס' (39) לשנת 1951.

1. לתקנות אלה ייקרא "תקנות ייבוא וייצוא חומרי ומוצרי בעלי חיים - תיקון לשנת 1964, וקוראים אתם ביחד עם תקנות מס' 3 לשנת 1955 על תיקונין - להלן התקנות העיקריות - ותחילתן היא מיום פירסומן בעיתון הרשמי.

2. במקום סעיף 13 לתקנות העיקריות יבוא:
(13) א- השיפול בעור וגפם בעלי החיים או חלקיהם ומוצריהם וחיסוניהם ייעשה על ידי בעליהם ועל הסוכנו
ב- עבור בדיקת משלוחי עורות, או גפם בעלי חיים, או חלקיהם ומוצריהם - המובאים לממלכה הגרמנית ההאשמית או מודאים ממנה - גובים את האגרות המפורסות דלהלן.

<u>האגרה</u>	
נכנס	יוצא
<u>פילם</u>	<u>פילם</u>
15 לכל ק"ג של עורות בעלי חיים או זוחלים ממולחים או טריים.	5
20 לכל ק"ג של עורות מעובדים של בעלי חיים או זוחלים.	10

פילם	פילם	נכנס
10	15	לכל ק"ג בשר למינוי
5	10	לכל ק"ג של דגים
10	15	לכל ק"ג של דגים וזוחלים ימיים לא סריים למיניהם
20	15	לכל שומן או שכנים של בעלי חיים
1	1	לכל ק"ג של צדפים
1	1	לכל ק"ג קונכיות, קרניים, עצמות, אוצפורניים של בעלי חיים.
10	20	לכל ק"ג של פרווח למיניהן
5	5	לכל ק"ג של מעיים מומלחים
3	3	לכל ק"ג של החיכות עור
10	10	לכל ק"ג של צמר, או שער גמלים, או גוצוח, או שיער למיניהם.
10	20	לכל ק"ג של שומן חמאה או שכנה וכדומה.
5	20	לכל ק"ג של כל מיני גבינה סרייה או שמורה
5	30	כל ק"ג של אבקת חלב
5	15	לכל ק"ג של לבן פיובא למינוי
5	10	לכל ק"ג של חלב נוזל או שמור
-	20	לכל ק"ג של דבש דבורים
50	100	לכל ק"ג של אבקת ביצים או חלק ממנה.
2	2	לכל ק"ג של דם יבש

ג. אח האגרות הנ"ל גובים לפי משקל הסחורות נסו, דהיינו בלי בלי הקיבול המכילים אותם.

אנו, חסן אבן סלאל מטנה הוד מלכותו המלך
בהתאם לסעיף 31 מהחוקה
ולפי החלטת הממשלה מיום 4/9/1965
מצווים על התקנת חקנות אלה

חקנות מס' 103 לשנת 1965
חקנות לחיקוק חקנות פסור חלב המיועד להזנת חינוכות
מאגרות ווטרינריות

1. לחקנות אלה ייקרא "חקנות לחיקוק חקנות פסור חלב
המיועד להזנת חינוכות מאגרות ווטרינריות לשנת 1965"
וקוראים אותן ביחד עם החקנות מס' (52) לשנת 1965
הנקראות להלן "החקנות העיקריות", ותחילתן היא מיום
פירסומן בעיתון הרשמי.

2. בסוף סעיף (1) לחקנות העיקריות :
במקום המילים "ותחילתן היא מיום פירסומן בעיתון הרשמי"
יבוא "ותחילתן היא כעבור שלושה חודשים מיום פירסומן
בעיתון הרשמי".

אל חסן אבן סלאל

6/9/1965

עז אל-דין אל-מפחי
שר האוצר וממלא מקום
הכלכלה הלאומית

וצפי אל-תל
ראש הממשלה ושר
ההגנה

קאסס אל-רימאוי
שר הפנים לעניינים
עירוניים וכפריים

סמעאן דאווד
שר ההתבונה, נמל תעופה
ומסילות ברזל

קאסס אל-רימאוי
ממלא מקום שר הפיחות

עבד אל-והאב אל-מג'אלי
שר הפנים ושר ללא חיק
לענייני משרד ראש הממשלה

שר ההסברה

שר החוץ

פצ'אל אל-דלקמוני
שר החקשורח, טלגראף
ודואר.

שר הכלכלה הלאומית

יחיא אל-חטיב
שר העבודות הציבוריות

מצפת כמאל
שר הסעד והעבודה
סעיד אל-דג'אני
שר ללא חיק

דוקאן אל-הנדאווי
שר החינוך והתרבות

אסמאעיל חג'אזי
שר החקלאות

אחמד אבו קורה
שר הבריאות

החלטה מס 10

הצעת ידי הלשכה המיוחדת לפרשנות

על סמך בקשה ראש הממשלה מס' 9/44/2/2897 מיום 26/2/64, התכנסה הלשכה המיוחדת לפרשנות על מנת לפרש את הסעיף השני לחקונה פטור חלב תינוקות מאגרות וסרינריות מס' 6 לשנת 1961 ולבאר אם חלב מיובש או אבקת חלב, המכילים שומן צמחי בשיעור של 28% או פחות, נחשבים פטורים מאגרות וסרינריות, או אם פטור מהאגרה מותנה בכל שהשומן יהיה זבדה ולא שומן צמחי.

לאחר עיון במכתב שר החקלאות אל ראש הממשלה מיום 15/3/64 ובמכתב ממסן התרופות ערפאח אל שר החקלאות מיום 31/5/64, ולאחר בדיקת נוסחי החוק, התברר לנו כי:

1. הסעיף השני לחקונה דלעיל קובע כלהלן: חלב יבש או אבקת חלב בעלי שיעור שומן של 28% או פחות, ובאריזה של חמש לחבראות או פחות, פטורים מאגרות וסרינריות.

2. הסעיף הרביעי שלהן קובע ש: "כל יבואן של סוג זה של חלב מיובש ירשום אותו במנהלה הווסרינרית, ולשם רישומו הצורך אליו, פעם אחת ניהיידה דוגמא ממנו, עם התעודות והפרטומים המדעיים הכוללים רשימה אנליטית של חכולתו, לרבות החומרים השומניים, החלבונים, העמילנים וכו'".

כדור כהוך שתי קביעות אלה כי המונח "החומרים השומניים" המופיע בחקנות אלה בא באופן כללי ועל כל חל באופן כללי וכולל שומן מהחי הנקרא זבדה

וכן שומן צמחי

על יכוד האמור, נחשבים חלד יבש או אבקה חלב פטורים
מאגרות ווסרינריות, או אחוז השומן בהם הוא 28% או פחות,
והם באריזה של חמש ליבראות או פחות, בין אם השומן הוא
מסוג זבדה ובין אם שומם צמחי.

זו החלטתנו על פירוש הנוסח שהוגשה בקשה לפירושו.

הוצא 20/6/1965

אכרס זועיחר	סעיד אל-דג'אני
שר החוץ	שר ההחכורה, נמל תעופה ומכילות ברזל
עבדול חמיד שרף	יחיא אל-חטיב
שר ההסברה	שר העבודות הציבוריות
נצפח כאכל	אסמאעיל חג'אזי
שר הפיתוח ומלא	שר החקלאות
מקום שר הכער	חאטם אל-זועבי
והעבודה	שר הכלכלה הלאומית